

Kaip rašyti, kai sakinyje šalia atsiduria daug įvairių, o kartais ir vienodų skyrybos ženklų?

Kuriantieji tekstus tikrai ne kartą pastebėjo, kad pasitaiko atveju, kai sakinio viduryje ar pabaigoje pagal įvairias skyrybos taisykles prireikia parašyti kelis skyrybos ženklus. Kartais ir vienodus. Juos kai kuriais atvejais būtų galima keisti, tačiau reikia atkreipti dėmesį į tai, ar dėl naujojo ženklo nepakis ir sakinio reikšmė. Ką daryti, kai sakinį reikia užbaigti dviem skliaustais ar kabučių poromis?

Pasižvalgę po teisės aktų rinkinius, rasime įvairių ženklų rašymo variantų, pavyzdžiui: „[...]“*, „Suteikta konsultacija sutuoktinių turto teisinio režimo klausimu“;“.

1.7. Pakeičiu 8.7 papunktį ir jį išdėstau taip:

„8.7. 7-ojoje grafoje – notaro atlyginimo dydis už konsultacijų suteikimą ir technines paslaugas, kai šios notaro paslaugos suteikiamos atliekant notarinį veiksmą;“.

„34.2. už einamųjų studijų metų rudens semestrą studijų kainos dalis, lygi 4/12 studijų kainos dalies apmokėjimo dydžio, nustatyto Aprašo 16 punkte, išmokama iki einamųjų metų gruodžio 12 d.;“.

Tradiciskai, susidūrus vienodiems skyrybos ženklams, vadovaujamasi kompensavimo principu – tokios pat ar panašios paskirties ženklai nekartojami. Ši nuostata taikoma ir tuomet, kai tarp vienodų ženklų įsiterpia kitas ženklas. Gana dažnai sakinio pabaigoje tarp dviejų taškų reikia parašyti kabutes arba uždaromąjį skliaustą. Po kabučių (skliausto) antrasis taškas nerašomas, pavyzdžiui:

3. Pakeičiu Jurbarko rajono savivaldybės mero 2023 m. [...] potvarkio Nr. [...] 3 punktą ir jį išdėstau taip:

„3. Paskiriu 2 punkte nurodytą įstaigą atsakingą už skiriamų išmokų administravimą.“

Būtina atkreipti dėmesį, ar sakinio konstatuojamoji prasmė bus tikrai aiški arba ji bent bus suprantama iš konteksto. Esant reikalui paliktas antrasis, sakinį užbaigiantis, taškas yra galimas.

Kompensavimo principo laikomasi ir porinių ženklų – skliaustų ir kabučių – susidūrimo atveju. Bet, jeigu praleidžiamas vienas ženklas ir tampa sunkiau suprasti tekstą ar jo dalių svarbą, geriau jau teksto aiškumo sumetimais tuos porinius ženklus pakartoti, pavyzdžiui:

Remiamasi jaunesniosios kartos (16–18 m. (bet tik toje vietoje gimusių)) atstovų vartojamos šnektos pavyzdžiais.

Taigi, teksto autorius, įvertinęs teksto sudėtingumą ir reikšmę, taip pat galimą tą teksto skaitančiojo interpretavimą, pats savarankiškai nusprendžia dėl uždaromojo skliausto ar kabučių kartojimo arba nekartojimo. Svarbu pasirinktos skyrybos ir teksto prasmės santykis.

Tačiau yra ir specifinių dalykų. Kartais cituojamo ar kabutėmis skiriamos tiesioginės kalbos sakinio gale reikia įrašyti simbolinį kabutėmis išskirtą pavadinimą, tuomet reikėtų rašyti uždaromąsias pavadinimo kabutes, tašką ir dar vienas uždaromąsias citatos kabutes, pavyzdžiui:

Jurbarkiškiečiai pasidžiaugė: „Suaugusiųjų mėgėjų teatrų šventėje „Atspindžiai“ buvo parodytas Herkaus Kunčiaus spektaklis „Jonas Sobieskis“.“

Jei sakinio gale atsidūrė koks nors kabutėmis išskirtas pavadinimas, kurio pabaigoje yra klaustukas, šauktukas ar daugtaškis, tai tie ženklai gali atlikti ir sakinio pabaigos ženklo funkciją. Papildomo sakinio galo ženklo po kabučių gali nebūti, pavyzdžiui:

Ateikite į pokalbį, kurio tema „Kodėl taip sunku įvertinti save?“

Sakinio galo ženklai tiesioginės kalbos ir citatos sakinio pabaigoje rašomi prieš uždaromąsias kabutes (antrojo taško, klaustuko ar kito skyrybos ženklo nereikia), pavyzdžiui:

Ciceronas sakė: „Išangai reikia kuo daugiau svarumo ir kuo mažiau spindesio.“

O dabar noriu Jūsų paklausti: „Ar supratote?“

Na, o jeigu nelabai aišku, tai geriausia omenyje turėti jau anksčiau parašytą pasiūlymą – **susidūrus sakinyje vienodiems skyrybos ženklams, dažniausiai reikėtų vadovautis kompensavimo principu.**

Dokumentų ir viešųjų ryšių skyriaus vyr. specialistas Antanas Gvildys

* [...] – Dalis teksto praleista.